

GŁOS PRACY

wydanie

A

Nr 55 z dn.

4

5. MAR. 1961

TEATR

„Anioł zstąpił do Babilonu”

TEATR DRAMATYCZNY m. st. Warszawy wystawił sztukę znanego dramaturga szwajcarskiego Friedricha Dürrenmatta „Anioł zstąpił do Babilonu” w przekładzie Ireny Krzywickiej i Jana Garewicza. Dwie poprzednie sztuki tego pisarza wystawione w tym samym teatrze — „Wizyta starszej pani” i „Romulus Wielki” — cieszyły się wielkim i długotrwałym powodzeniem. Ta nowa prapremiera na scenie polskiej, — nie ma, jak się zdaje, takich szans powodzenia.

Jest to dość mechanicznie zestawiona składanka (trochę w stylu B. G. Shawa) współczesnych motywów polityczno-społecznych, ujętych satyrycznie — rzucona niejako w czasy biblijnego Nabuchodonozora. W jednym z wywiadów S. Dürrenmatt bronił praw dramaturga do „swawoli” pomysłów, do zrealizowania jego marzeń bodaj w teatrze. Taką swawolną, celowo anachroniczną kompozycją jest ta — iskrząca się seria paradoksów, dowcipów i aluzji — sztuka, o akcji wątej, całkowicie „gadana” i trochę przydługa.

Inscenizacja jednak i reżyseria **Konrada Swinarskiego**, scenografia **Ewy Starowiejskiej** — ubrały sztukę w tęczowe, choć celowo wyblakłe barwy ginących światów, nadając jej nie lada jaką wartość pięknego widowiska, choć brak jej trochę więzi łączących pojęć.

Równie wysoko należy ocenić kunszt gry aktorskiej czołowych kreacji sztuki: **Bolesława Płotnickiego** w roli Anioła, **Aleksandra Dzwonkowskiego** jako Akkiego (wybitna i ciekawa rola), **Ignacego Gogolewskiego** (Nabuchodonozora), **Edmunda Fettinga** (Pierwszego Ministra), **Feliksa Chmurkowskiego** (Bankiera), **Gustawa Holoubka** (Uroczystego) **Stefana Wronckiego**

(Teologa), **Józefa Nowaka** (Policjanta) i in.

Efektowny kolorystycznie, kostiumowo i technicznie spektakl, z aktorskiego punktu widzenia ciekawy i wyrównany — składnością kompozycji, wagą problematyki i celnością satyry nie dorównuje jednak znanym nam ze sceny Teatru Dramatycznego poprzednio realizowanym sztukom tego autora.

M.

Janina Traczykówna (Kurrubi) i Aleksander Dzwonkowski (Akki).
 CAF — Fot. Barącz